

Posudek bakalářské práce Anny Novákové *Recepce umělecké tvorby Ladislava Klímy*

Ve své bakalářské práci si Anna Nováková vzala za úkol zmapovat beletristickou tvorbu Ladislava Klímy a její obraz z hlediska dobové kritické recepce a pozdějšího uměleckého (kritického, historického) zhodnocení. Jde o náročný úkol, neboť recepce Klímova díla, za jeho života takřka zanedbatelná, po jeho smrti ovšem mnohovrstevnatá, odráží nejen základní významové souvislosti tohoto díla, ale zejména různorodé umělecké, kulturní i společensko-politické akcenty v situaci 20. století.

Autorka v práci postupuje v principu chronologicky. Zaměřuje se na sporadickou recepci díla ve finále Klímova života, poté si v několika okruzích všímá situace v letech dvacátých až padesátých, šedesátých, normalizačních a v posledku i současného ohlasu. Detailnější pozornost věnuje recepci dvou klíčových děl Ladislava Klímy – *Utrpení knížete Sternenhocha* a *Slavné Nemesis*.

Zvláštní pozornost je v práci věnována vztahu Klímova díla k dílu Jiřího Koláře a zejména k undergroundu, který čerpal z tohoto díla mnohé podněty. Autorka se pozastavuje rovněž u jednoho z klíčových vykladačů Klímova díla Jindřicha Chalupeckého a na pozadí jeho podnětů pak ve finále zvažuje otázku vztahu expresionismu a existencialismu, směrů, které se v Klímově díle (mimo jiné) zvláštním způsobem protínaly.

Práce Anny Novákové vznikala na pozadí relevantní odborné literatury; dotýká se klíčových problémových okruhů, které s vymezeným tématem souvisí. Jistý handicap lze vidět v souvislosti s mnohovrstevnatým problémovým horizontem, který práce naznačuje a který dává poznat, že si autorka uvědomuje složitost zkoumaného problému, a jejím reálným rozsahem, který často vede k pouhé konstataci určitého problému, bez ambice tento problém literárněhistoricky rozvinout.

Práci, která po formální i obsahové stránce splňuje kritéria kladená pro práci bakalářskou, chápu jako východisko pro další podrobnější zkoumání. Navrhuji proto hodnocení „velmi dobře“.

Praha 28. srpna 2017

doc. PhDr. Jan Wiendl, Ph.D